Lieta Nr. 133072813

104AA-0615-14/29

S P R I E D U M S

Rīgā, 2014.gada 20.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja T.BRODA

tiesneši G.KVESKA un A.NICMANE

izskatīja rakstveida procesā apelācijas kārtībā Rīgā, Abrenes ielā 3, /pers. A/apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu, un

k o n s t a t ē j a :

2013.gada 12.septembrī, plkst.16:20 Tieslietu ministrijas Valsts valodas centra vecākā inspektore /pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu BB Nr.007376 par to, ka 12.09.2013. veicot valsts valodas lietojuma pārbaudi SIA /Nosaukums A/ sētniecei /pers. A/, konstatēja, ka darbiniece nelieto valsts valodu profesionālo pienākumu veikšanai nepieciešamajā līmenī A2 saskaņā ar 07.07.2009. MK noteikumu Nr.733 otrā pielikuma prasībām un Valsts valodas likuma 6.panta 2.daļas prasībām. Sētniece nesaprot inspektores uzdotos jautājumus par viņas darba pienākumiem, piemēram: „Kāds ir Jūsu darba laiks? (Nav atbildes, nesaprot uzdoto jautājumu) u.c. jautājumi un atbildes.

Ir pārkāpts Valsts valodas likuma 5.panta 2.daļas un 07.07.2009. Ministru kabineta noteikumu Nr.733 otrā pielikuma prasības un izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{26}panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Ar Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļas vecākās inspektores /pers. B/ 2013.gada 12.septembra lēmumu BB Nr.007376 /pers. A/ uzlikts naudas sods Ls 30 apmērā.

Minēto lēmumu /pers. A/ apstrīdēja un ar Tieslietu ministrijas Valsts valodas centra direktora /pers. C/ 2013.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4-4.2/20 apstrīdētais Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļas vecākās inspektores R.Sproģes 2013.gada 12.septembra lēmums BB Nr.007376 tika atstāts spēkā.

2013.gada 12.novembrī pēc /pers. A/ sūdzības Rīgas rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta par lēmuma atcelšanu un ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu /pers. A/ sūdzība par Valsts valodas centra direktora /pers. C/ 2013.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4-4.2/20 noraidīta.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, atzinusi, ka iestāde pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus, lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un pievienojusies tā motivācijai. Tiesa atzinusi, ka administratīvā pakāpuma protokolā BB Nr.007376 fiksētais Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{26}panta pirmajā daļas pārkāpums ir guvis apstiprinājumu ar administratīvā pārkāpuma lietā iegūtiem pierādījumiem, kuri ir pietiekami vērtēti, lemjot par vainu un soda piemērošanu, kā arī objektīvi izvērtēti pārsūdzētajā lestādes lēmumā, un tiem ir dots pareizs juridiskais vērtējums. Tiesa nav konstatējusi, ka pārbaude būtu veikta ārpus sūdzības iesniedzējas darba laika un vietas, pārkāpjot kādas viņas tiesības vai intereses. Atzinusi, ka uzdotie jautājumi ir saistīti ar darba pienākumu veikšanai nepieciešamo zināšanu apjomu un uzdoti saprotamā latviešu valodā, kā arī atbilst 2009.gada 7.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.733 17.2. apakšpunkta prasību apjomam par valodas prasmes pamata līmeņa 2.pakāpē (A2). Tiesa konstatējusi, ka sūdzības iesniedzējai tika veikta valsts valodas lietošanas pārbaude atbilstoši Valsts valodas centra normatīvajiem aktiem, nevis valsts valodas prasmes pārbaude.

Par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka tiesa nenovērtēja to

apstākli, ka Valsts valodas centra 2013.gada 25.marta iekšējie noteikumi „Kārtība, kādā notiek administratīvo pārkāpumu lietvedība Valsts valodas centrā" nav publiski pieejami, tādēļ nav pamata konstatēt, vai valsts valodas lietošanas pārbaudes kārtība tajos noteikumos ir nostiprināta un kurā punktā un vai tie netiek pārkāpti. Nevienā citā normatīvā aktā valsts valodas lietošanas pārbaudes kārtība nav nostiprināta. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 16.pantu privātpersonai iekšējais normatīvais akts nav saistošs, līdz ar ko likumdevējs ir paredzējis atbildību par valsts valodas nelietošanu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo un amata pienākumu veikšanai, tomēr nav paredzējis kārtību, kādā notiek valsts valodas lietojuma pārbaude. Uzskata, ka 2013.gada 12.septembrī valsts valodas lietošanas pārbaudes vietā notika valsts valodas prasmes pārbaude. Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumi Nr.733 paredz kārtību, kādā veicama valsts valodas prasmes pārbaude, 17.5.apakšpunktā arī ir norāde uz valodas prasmi, bet valsts valodas lietojuma pārbaudes kārtība nav noteikta nevienā normatīvajā aktā.

Lūdz atcelt pilnībā Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu, izbeigt lietvedību šajā lietā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu apgabaltiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, ja nesaskata pamatu pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu sūdzību izskatīt tiesas sēdē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma materiālus, izvērtējusi sprieduma pamatojumu, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet /pers. A/ apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Izvērtējot Rīgas rajona tiesas sprieduma motivāciju, Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar ko Krimināllietu tiesu kolēģija, vadoties no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešās daļas, pievienojas tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un tos pašus argumentus neatkārto.

Ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā ir atkārtojusi argumentus, kas jau ir izvērtēti Rīgas rajona tiesas spriedumā, tiesu kolēģija nesaskata pamatu to pārvērtēšanai. Tiesa savā spriedumā devusi vispusīgu un pilnīgu izvērtējumu, kam pievienojas arī tiesu kolēģija.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, tiesu kolēģija secina, ka tie ir identiski argumentiem, kas norādīti sūdzībā Rīgas rajona tiesai par Valsts valodas centra direktora /pers. C/ 2013.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4-4.2/20 apstrīdēšanu, ir vērtēti tiesas spriedumā, kam pievienojās apelācijas instances tiesa, un nav pamata to atkārtotai vērtēšanai.

Tas, ka sūdzības iesniedzējas viedoklis nesakrīt ar iestādes un pirmās instances tiesas secināto, nedod pamatu uzskatam, ka pārkāpums nav noticis, un neliecina, ka tiesa pārkāpusi pierādījumu vērtēšanas noteikumus.

Nekādi jauni apstākļi, kas netika izvērtēti Rīgas rajona tiesā, nav norādīti un nekādi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normu pārkāpumi nolēmuma sastādīšanā, kuri varētu būt par pamatu nolēmuma atcelšanai, nav konstatēti.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu **atstāt negrozītu**, bet /pers. A/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena 2014.gada 20.maijs.

Priekšsēdētāja T.Broda

Tiesneši G.Kveska

A.Nicmane